

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 61.061/1
van 21 maart 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2009 betreffende de erosiebestrijding’

Op 27 februari 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2009 betreffende de erosiebestrijding’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 16 maart 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 21 maart 2017.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe het besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2009 ‘betreffende de erosiebestrijding’ te wijzigen. Het besluit van 8 mei 2009 bevat een subsidieregeling ten voordele van de gemeenten voor de toepassing van kleinschalige erosiebestrijdingsinstrumenten en de uitvoering van kleinschalige erosiebestrijdingsmaatregelen.

In het ontwerp wordt vooreerst de definitie van “gunningsprocedure” geactualiseerd (artikel 1) en worden de minimale opdrachten van de erosiecoördinator uitgebreid (artikel 2). Ook wordt een derde subsidie mogelijk gemaakt van 12,50 euro per hectare plangebied voor de begeleiding van de uitvoering van een goedgekeurd gemeentelijk erosiebestrijdingsplan (artikel 3). Er wordt in een bijkomende subsidie voorzien voor dezelfde erosiebestrijdingswerken als de gemeente de bedoelde gronden in eigendom verwerft (artikel 5, 3°).

Het ontwerp bevat voorts nog wijzigingen van de regels in verband met de investeringskosten die in aanmerking worden genomen bij de subsidiëring (artikel 5, 1° en 2°), de kostenraming op basis waarvan het definitieve bedrag van de subsidie wordt bepaald (artikel 7), en het plafond van de subsidie en de eindafrekening (artikel 10, 6° tot 9°). Een aantal wijzigingen strekken tot een vermindering van de administratieve lasten voor de gemeenten (artikelen 4, 6, 8, 9 en 10, 1° tot 5°). Tot slot wordt er een overgangsregeling uitgewerkt voor erosiebestrijdingswerken waarvoor de subsidie voor de inwerkingtreding van het ontworpen besluit is verleend en het saldo van de subsidie nog niet is betaald aan de gemeente (artikel 11).

3. De rechtsgrond voor het ontwerp wordt geboden door artikel 168 van het decreet van 27 oktober 2006 ‘betreffende de bodemsanering en de bodembescherming’, ook het “Bodemdecreet” genoemd.

De bepalingen waaraan gerefereerd wordt in de eerste twee leden van de aanhef, namelijk artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ en artikel 51, eerste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’, vormen geen rechtsgrond voor het ontwerp.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Rekening houdend met hetgeen *sub 3* is opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond voor het ontwerp, schrappen men de eerste twee leden van de aanhef.

Artikel 7

5. Men late artikel 7 van het ontwerp aanvangen als volgt: “In artikel 14, § 3, eerste lid, 1°, van hetzelfde besluit ...”.

Artikel 11

6. De gemachtigde verduidelijkte de overgangsbepaling van artikel 11 van het ontwerp als volgt:

“Artikel 11 heeft de bedoeling om de nieuwe bepalingen van de in artikel 11 opgesomde artikelen ook toe te passen op de erosiebestrijdingswerken waarvoor de subsidie voor de inwerkingtreding van het ontworpen besluit is verleend op voorwaarde dat het saldo van de subsidie, vermeld in artikel 18, 2, van het voormelde besluit (lees: Erosiebesluit van 8 mei 2009), nog niet is betaald aan de gemeente. M.a.w. de nieuwe bepalingen gelden ook voor de oude subsidiedossiers, voor zover de gemeente voor een oud subsidiedossier de eindafrekening nog niet heeft ingediend (meer exact: voor zover het Vlaams Gewest het saldo van de subsidie nog niet heeft betaald op basis van de door de gemeente ingediende eindafrekening).

Er is echter ook een tweede voorwaarde bepaald: binnen het bedrag van de goedgekeurde subsidie. M.a.w. als door de toepassing van de nieuwe bepalingen voor een oud subsidiedossier het subsidieerbaar bedrag van de eindafrekening stijgt, kan het nooit zo sterk stijgen dat het Vlaams Gewest een bijkomende subsidie zou moeten toekennen. Dus enkel volledige uitputting van het eerder toegekende subsidiebedrag is mogelijk.”

Er moet worden vastgesteld dat enkel gemeenten aan dewelke het eindsaldo van de subsidie nog niet is betaald voor de meer gunstige regeling van artikel 11 van het ontwerp in aanmerking komen en dat het voor gemeenten waarvan het subsidiedossier volledig is afgehandeld niet mogelijk is om op die regeling een beroep te doen. Dergelijk verschil in behandeling moet kunnen worden verantwoord in het licht van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en verbod van discriminatie, temeer daar het verwezenlijken van de voorwaarde inzake de betaling van het eindsaldo van de subsidie mede afhangt van het Vlaamse Gewest.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME